

Utilizări aberante ale semnelor de punctuație și ortografie în comunicarea pe internet

Gina NECULA

Preliminarii

Diversitatea limbajului actual este o realitate complexă și nuanțată, alcătuită din interferențele a numeroase limbaje și tipuri de text, cu regulile lor de construcție și de selecție mai mult sau mai puțin individualizate. Limbajul comunicării pe internet reprezintă astăzi, nu numai pentru limba română, limbajul cu cea mai mare ascensiune și cu cel mai puternic impact asupra limbii comune ale cărui atribute sunt: costuri scăzute, exprimare concisă, feed-back imediat, în ciuda distanțelor foarte mari. Odată cu explozia internetului și apariția sistemului global de hipertext, calculatorul s-a infiltrat cu repeziciune în viața noastră. Internetul a devenit o nouă modalitate de prelucrare, prezentare și comunicare a informației ce permite implementarea unor noi modele și concepte până acum de neimaginat: la un alt mod de a parcurge informația scrisă utilizând referințe încrucișate generate de hyperlinks, la prezentări multimedia ce includ text, imagini, animații și sunete în aceeași entitate. Rapiditatea cu care s-a răspândit și mediile prin care se propagă, având în vedere faptul că cel care comunică făcând apel la internet nu mai este condiționat, mai nou, de existența unui computer (și telefoanele mobile oferă acest tip de servicii), constituie o ilustrare contemporană a schimbării lingvistice în care se manifestă fenomene generale precum ortografia, formarea cuvintelor, evoluția sensurilor, împrumutul lexical, norma gramaticală, interferența registrelor etc.

O trăsătură caracteristică a limbii române actuale (și nu numai) este „diversitatea ei stilistică, determinată de multiplicarea și diferențierea situațiilor de comunicare, a contextelor de uz. Această diversitate nu individualizează limba română între alte limbi moderne, ci o deosebește de limba secolelor trecute” (Zafiu 2001: 86). Extinderea mediilor electronice (rețeaua de Internet, poșta electronică) și accesul tot mai multor persoane la ele influențează dezvoltarea limbii contemporane nu numai prin adaptarea terminologiei specifice: situațiile nou apărute creează formule inedite de interferență între scris și vorbit, între limbajul standard și registrul familiar. Așa-numita „generație a internetului” își asumă rolul de a reinventa convențiile lingvistice și practicile comunicative. Pornind de la aceste date, lucrarea de față își propune să descrie modificările pe care le determină acest nou tip de comunicare în ortografie și punctuație.

De fapt, ne referim aici la un anumit tip de comunicare pe internet și anume la mesageria instantanee (MI) care reprezintă o apariție relativ recentă în rândul aplicațiilor pe Internet și permite comunicarea în timp real, în mod text, între internați. MI este foarte asemănătoare cu mIRC din punct de vedere al

funcționalității, însă ea se deosebește de IRC prin faptul că internații comunică direct și nu este nevoie să se alăture unor canale (camere) de discuții aflate pe un server IRC. MI este folosită în principal pentru conversații în mod text, însă în același timp este posibil să avem și conversații în mod multimedia (audio-video) sau să schimbăm fișiere cu alți internați. MI este oferită în mod gratuit de multe companii ce desfășoară o activitate în domeniul Internetului (AOL, Microsoft, Yahoo, Google).

Luând în discuție problema limbajului informatic, în general, Rodica Zafiu constată că noutățile limbajului informatic nu sunt doar de tip lexico-semantic (cuvinte și sensuri noi), fonetic și ortografic (pronunții și grafii nespecifice românei – de exemplu semnele de punctuație și semnele ortografice nu mai sunt folosite), ori morfologic (selecția unor desinențe de plural – formarea pluralului pornind de la forma de singular la care se adaugă sufixe specializate pluralului în limba română, separat cu o cratimă – *layer-e* – sau încadrarea în clase de conjugare) și sintactic: tipuri de construcții, calcuri (împrumuturi de sens explicabile prin influențe englezești sau franțuzești), combinarea cu anumite propoziții sau conjuncții etc.” (Zafiu 2001: 90). Așadar, toate compartimentele limbii suferă modificări, fie din nevoia internaților de a comunica simplu și rapid, fie din spirit de frondă față de tot ce înseamnă normă, fie pur și simplu din ignoranță sau necunoaștere a normei.

Mesageria instantanee – un nou cod lingvistic

Referindu-ne la MI și analizând aici doar aspectele legate de ortografie și punctuație, mai exact de utilizarea aberantă a unor semne de ortografie și de punctuație pe care le propune acest tip de comunicare, evidențiem de la început faptul că principiul călăuzitor, în cazul de față, este tendința de simplificare maximă a schimbului de informații. Plecând de la această idee constatăm că MI ne propune o altfel de limbă română, o limbă română care nu este normată în niciun dicționar în această formă.

Limbajul „messenger” este un limbaj funcțional cu un grad ridicat de schematizare, a cărui principală caracteristică este libertatea de expresie. El propune cele mai radicale modificări ale limbii. Astfel abrevierea devine extremă, formulările sunt standard și nu trădează prin aproape nimic personalitatea autorului. Acest limbaj are un caracter național sau chiar internațional, fără a avea reguli scrise sau general valabile, dar permițând totuși comunicarea de informații. Un loc aparte în comunicarea pe messenger îl au simbolurile grafice, ideograme (smiles), figuri care încearcă, mai mult sau mai puțin, să exprime o stare de spirit cât mai apropiată de cea prin care trece utilizatorul în acel moment. De fiecare dată un *smile* este o figură umană cu o mimică facială specifică, uneori animată: surâs, râs cu spasme, rânet, îmbujorare timidă, clipire complice din ochi, înroșire de furie cu fum ieșind pe urechi, buze rotunjite a sărut etc.

Limbajului „messenger” se caracterizează prin:

a) scrierea fără semnele diacritice *ă, î, â, ș, ț*; iar aici pericolul nu este doar diminuarea informației, ci și faptul că acest tip de scriere trece din scrierea MI în toate celelalte contexte în care *internații* se văd nevoiți să scrie, pierd sau nici nu apucă să dobândească competențe legate de normă;

b) utilizarea unor convenții menite să înlocuiască valoarea diacriticelor (de exemplu grupurile *sh/ j* sau *tz* pentru a înlocui absența diacriticelor *ș* și *ț*: *shi, asha, mijto, najpa, ejti, tzi-am, tzară*);

c) renunțarea la notarea vocalelor, unele cuvinte fiind indicate doar prin scheletul lor consonantic: *nmdkt ajung* (numaidecât ajung), *cnd/knd* (când),

d) folosirea unor mijloace grafice de subliniere, prin scrierea integrală a unor cuvinte cu majuscule (*BESTIALĂ!*), prin acumularea semnelor de exclamație (*Incredibil!!!!*) sau prin repetarea literelor (*superrrrr, mooolt*);

e) scrierea cu inițială minusculă se generalizează ignorând contextele în care sunt necesare majuscule (începutul unei propoziții, numele proprii, etc.);

f) utilizarea registrului familiar-argotic reprezentat prin cuvinte ca: *beton, super, bestial, superb, meserie, adevărat, marfă, tare de tot, fain* etc.;

g) uzul vocativelor: *omule!, frate!, amice!* etc.;

h) folosirea diminutivelor: *miculetz, poopik, pooiotz, mercik*;

i) omiterea articolului hotărât, enclitic *-l*, fenomen sistematic, aproape generalizat în oralitatea informală, evitat chiar și în variantele familiare ale codului scris, și care are astfel un rol de marcă neechivocă a oralității (*prietenu', rostu'*);

î) lipsa semnelor de punctuație și de ortografie (cratima, punctul, virgula, punctul și virgula, linia de dialog etc.): *nam, intro, lam* etc.;

j) utilizarea în exces a unor semne de punctuație – a punctelor de suspensie, semne evocatoare ale oralității: *e prea mult pentru mine...*, sau semnelui exclamării: *Incredibil!!!!*,

k) adăugarea sunetului *p* pentru întărirea afirmației sau negației: *dap, nup*;

l) folosirea cifrelor *1, 3* în locul literelor *i, e*: *pr1ntz3sa, publ1cităt3* etc.;

m) utilizarea unor pseudonime, nick-uri, id-uri în care predomină semnul underline „_”;

n) folosirea din abundență a abrevierilor, prescurtărilor: *d c* – de ce, *c f* – ce faci, *fb* – foarte bine, *n b* – noapte bună, *scz* – scuze, *npc* – nu ai pentru ce, *k* – ca/că, *vb* – vorbim/vorbă/vorbești/vorbește, *sc* – școală;

o) folosirea acronimelor (un tip particular de abreviere realizată prin combinații de litere cuprinzând silabe și logograme cum ar fi “&” sau numere): *2day* (today), *l8er* (later), *22ror* (tuturor), unele sunt chiar inițialele cuvintelor folosite în frază: *asl* (age, ex, location), *brb* (be right back), *dnd* (do not disturb), *btw* (by the way), *cul* (see you later)etc.;

p) împrumuturile din limba engleză (anglicismele), de asemenea prescurtate: *2night* (tonight), *w8* (wait), *f2f* (face to face), *b4*(before);

r) folosirea anagramelor, cuvinte obținute prin schimbarea ordinii literelor altor cuvinte: *șom* (moș), *ad* (da), *germe* (merge), *sipică* (piscă), etc.;

s) folosirea ideogramelor (*emoticons/smiley* – combinații de semne de punctuație și litere prin care se încearcă recuperarea afectivității mesajului).

Am prezentat aici succint cele mai importante caracteristici prin care se distinge comunicarea de tip Messenger, fără a ne propune aici o descriere exhaustivă a fenomenului.

Semne de punctuație și ortografie

Punctuația asigură, printr-un sistem de semne convenționale proprii, unitățile sintactice, corespunzător cu pauzele, cu intonația din vorbire și cu întreruperea cursului vorbirii. Semnele de punctuație au un caracter convențional pentru că forma lor nu este cerută de natura conținutului exprimat. Fixată prin tradiție, folosirea semnelor de punctuație, cu valori bine precizate, a devenit indispensabilă pentru toți cei care vor să-și exprime clar gândurile în scris. Necesitatea de a exprima cât mai clar ideile în scris, pentru ca ele să fie mai ușor și deplin înțelese, a făcut să crească în ultima vreme interesul pentru stabilirea normelor de folosire a semnelor de punctuație. Cunoașterea tuturor situațiilor în care se impune folosirea unui anumit sistem de punctuație duce la stabilirea unor reguli de punctuație. Comunicarea de tip Messenger însă nu mai acceptă semnele de punctuație tocmai datorită caracterului lor convențional prestabilit și, în încercarea de a schimba regulile jocului, propune o revalorizare a lor. Pentru o mai bună exemplificare, oferim mai jos două eșantioane de schimb de informații în sistem MI:

Reea : Buna !! c f ?

Lau : hmmm...bine...

Reea : ???ce ai patit??supi ??

Lau : ///

Reea : zi k moor !!!!!!! eshti supi sau nu ??

Lau : mda....😞 offff

Reea : uite i-ti dau eu io o veste beton si o sati treak !!diseara megaparty !!

Lau : ooo !da cin' mai vine ?

Reea : poi...toata loomea !!mai nashpa e k nush dak avem totzi loc 🍷🍷...da vdm noi!

Lau : brb k tre sa cumpar paine ... k ?

Reea : k !!las' k pan' vii u vb cu Naty !

Lau : am revenit!azi dimi Naty zicea k azi nu mai sta pe mess... 🍷

Reea : mdaaaaaaaaaa nu e!!! 🤔🤔

Lau :stii??sunt asa happy!!! 😊

Reea : si eu!!! 🍷🍷🍷 o sa ne distram marfaaaaaa!!! <:-P

Lau : da-i buzz si lu' cici sai zici si ei k poa' vine si ea !

Reea : ok !!la 8 diseara da ??

Lau : dap !!poopici !!!!papa si mssss moolt !!!

Reea : npc poop !!see ya !!

Alionty22 : te iubex moool!!!! 🍷

Minutz : me toooo!! Ffff mooolt!!

Alionty22 : itzi dau juma' din inima mea! 🍷

Minutz : doar atat???? 🍷

Alionty22 : da' kt vrei?? ...fiin'k asa vreau ieu... 🍷

Minutz : da... 🍷...ms ... 🍷

Alionty22 : te poop...shtii k te iubex moolt...am glumit...somnia pufos...vb
maine 🤔🤔🤔

Minutz : ok...nb!!te poop

Se poate observa că semnele de punctuație au un regim situat la extreme: ori nu apar deloc atunci când s-ar impune folosirea lor (punctul nu este niciodată folosit pentru a marca sfârșitul unui enunț), ori apar în exces, probabil în încercarea de a recupera cantitatea afectivă a mesajului și mijloacele suprasedimentale. Semnele de punctuație cele mai expresive și cel mai des întâlnite în conversațiile pe messenger sunt: “?” pentru a reda curiozitatea, reproșul, indignarea, și cu cât sunt mai multe cu atât sentimentul este mai puternic; “!” pentru a reda mirarea, scoaterea în evidență a intensității cu care este afirmat un lucru. Un rol aparte par a avea punctele de suspensie folosite și ele din belșug ca semne evocatoare ale oralității, dând însă mesajului aspect telegrafic sau discontinuu. Ele marchează pauza, pauză care poate fi interpretată ca lipsă de interes, dezamăgire, supărare. Punctele de suspensie atrag atenția în mod deosebit pentru că au suferit o revalorizare, de cele mai multe ori se folosesc cu rolul de a încheia un enunț, luând astfel rolul punctului și pierzându-și valoarea lor impusă prin tradiție (marchează întreruperea șirului vorbirii sau sugerează vorbirea incoerentă, emoția, surpriza).

Recuperarea mărcilor suprasedimentale despre care vorbeam mai sus se face, în mesaje de felul celor exemplificate anterior, prin combinații de semne de punctuație și litere care creează emoticoane sau smiley. Aceste emoticoane contribuie și ele la caracterul de cod închis, destinat inițiaților, propunând o deturnare a semnelor de punctuație de la scopul lor tradițional. Smiley-urile întăresc ideea susținută prin semnele de punctuație (simțite ca insuficiente pentru încărcătura emoțională pe care trebuie să o transmită), dorind de fapt să transmită mai mult decât pot acestea, adică stări de spirit, fără a mai fi nevoie de lungirea mesajului pentru a descrie respectivele stări. Reprezintă, de fapt, un substitut al comunicării verbale, o modalitate de a comunica nonverbal și, astfel, ceea ce la emițător este doar o combinație de taste, la receptor devine imagine expresivă. Un emoticon este un semn iconic al unui sentiment (etimologia termenului în engleză este emotion icon), compus din caractere existente pe tastatură, care indică starea de spirit a celui care scrie ceva. În construcția emoticoanelor se ține cont de utilizarea elementelor grafice. Rapiditatea ce caracterizează epoca modernă face ca utilizarea semnelor de punctuație pentru a marca intonația, pauza în vorbire, mirarea etc. să se diminueze până la a dispărea, acestea fiind folosite într-o anumită ordine, combinate, pentru a forma bine-cunoscutele „fețe zâmbitoare”. Ochii și fața sunt elementele de bază în construcția acestora. Unitatea de bază se numește “SMILEY”(: -)) care reprezintă standardul pentru o față zâmbitoare. Emoticoanele se citesc aplecând capul spre stânga.

Elementele grafice se folosesc pentru:

- identificarea comunicantului: poartă ochelari – **8-**), are mustață - **:-{}**), este o tânără – **8:-)**, este o femeie matură - **: -)-8**, fumează - **-Q**, poartă turban - **@:-)** etc.;
- portretizarea figurilor publice: Ronald Reagan – **7 :)**, George Washington – **4:-)**, Elvis Presley – **5:-)**, Madonna - **:.)** etc.;

– redarea intonației vocii sau mișcări ale feței și buzelor: :< -Ce; :C -Ce?; :{ -Ce; :Q -Ce? etc.;

– descrierea sentimentelor: =)) – utilizatorul râde în hohote, :-((-utilizatorul plânge, :-e –este dezamăgit etc.

Emoticoanele au un înțeles constant, fiind independente de alte elemente (de exemplu X-(- utilizatorul tocmai a murit sau X-X –utilizatorul este mort). Există semne grafice care dau un înțeles omonim (:-x –buzele îmi sunt pecetluite, sărut, mi-am pus lacăt la gură; :-X – un sărut pasional), sinonim (:--} –minți ca Pinocchio; :---) – ești un mare mincinos), sau nuanțat semantic (:-I – zâmbet indiferent care e mai bine decât :-(dar nu chiar atât de bine ca :-) –ceva de genul “între și între” sau :-> - utilizatorul tocmai a făcut o remarcă sarcastică care e mai rău decât dacă s-ar utiliza ;-)). Planul de exprimare și înțelegere este extrem de bogat și variat, existând sute de liste de emoticoane, asemănătoare dicționarelor¹.

Întorcându-ne la situațiile de comunicare citate mai sus, observăm că emoticonul este elementul-cheie în decodarea corectă a mesajului. De exemplu, dacă *Lau* după punctele de suspensie nu ar fi atașat smiley-ul care sugerează tristețea, *Reea* ar fi putut înțelege că acesta e doar plictisit, nu are chef să vorbească, de vină fiind lipsa contactului vizual direct.

Referindu-ne la semnele de ortografie, constatăm că MI prezintă tendința de utilizare aberantă a acestora. Cratima este cel mai adesea întâlnită în această situație. Exemple ca: *Da-i, i-ti*, devin greu de interpretat pentru cineva din afara codului pentru că prezintă cratimă, deși nu ar trebui, dar și pentru că nu utilizează diacritice. Asistăm, de asemenea, și la fenomenul invers, când s-ar impune utilizarea cratimei, dar din economie, ea nu mai este utilizată: *sai* și *sati*.

Un alt semn ortografic care se folosește aleatoriu este blankul. Având în vedere faptul că blankul oglindește principiul sintactic conform căruia cuvintele sunt delimitate după sensul lor lexical și după valorile lor gramaticale, neglijarea acestui semn ortografic produce confuzii. Probleme pun cuvintele compuse care se scriu despărțite prin blank. Așa este cazul locuțiunii adverbiale *de asemenea* care apare de multe ori scrisă sudat, în ciuda recomandărilor DOOM²-ului. În unele cazuri blankul substituie un semn de punctuație care nu se bucură de atenția celor care comunică prin MI, și anume virgula. Confuzia sinonimiei este creată de faptul că ambele redau o pauză, dar problema se naște din natura diferită a pauzei.

Bara oblică, folosită, în mod normal, ca semn ortografic în formule distributive care cuprind numele unor unități de măsură, abreviate sau neabreviate: *km/h, m/s* (metri / secundă), sau în abrevieri ca: *c/val* (contravaloare) și *m/n* (motonavă), apare în comunicare MI revalorizată. Ea se folosește ca substitut al unui enunț negativ sau pentru a marca refuzul de a răspunde la o întrebare.

De remarcat este utilizarea foarte frecventă a apostrofului pentru a marca formele apocopate ale verbelor modale *tre'*, *poa'*; forma trunchiată a substantivului *juma'* (jumătate), a adverbului *numa'* (numai) etc. Probabil apostroful ține de o modă a momentului, pentru că altfel nu ne explicăm de ce acest semn ortografic ar beneficia de o atenție specială față de celelalte.

¹ Pentru o exemplificare în detaliu vezi anexa.

Concluzii

Fixată prin tradiție, folosirea semnelor ortografice și de punctuație, cu valori bine precizate, a devenit indispensabilă pentru toți cei care vor să-și exprime clar gândurile în scris. Cunoașterea tuturor situațiilor în care se impune folosirea unui anumit sistem de scriere duce la stabilirea unor reguli ortografice și de punctuație. Astăzi, însă, toate aceste reguli sunt date uitării pentru adoptarea unui limbaj complet diferit, care nu cunoaște restricții, fiind extrem de flexibil. Acest limbaj este cunoscut sub numele de limbajul „messenger” (mircăresc, de sms etc.) și denumește limbajul folosit pe mirc, yahoo messenger sau oricare altă formă de chat (și pe telefoanele mobile). Acesta constă în utilizarea unor cuvinte ciudate (la prima vedere), prescurtări stranii, „k”-uri cât mai numeroase, „tz”-uri, „sh”-uri, etc.; se vrea a fi o versiunea mai „cool” a limbii române. Totuși acest lucru va duce încet, dar sigur, la o modificare radicală a exprimării în scris. Dar, pe lângă simplificarea cuvintelor prin reducerea numărului de litere, acesta prezintă și complicarea lor prin multiplicarea literelor pentru a exprima diverse stări (nervozitate, bucurie, urgență, nerăbdare, diverse emoții puternice). „Privit” ca un lucru absolut normal, ca și cum lucrurile nu au cum să stea altfel, tinerii transferă acest limbaj și în limba vorbită.

Care va fi viitorul acestui limbaj, care abia acum se naște? Este el doar un moft, o fază prin care trec tinerii și care va dispărea în timp, sau se va transforma la un moment dat într-o nouă limbă oficială, limba Internetului? Este destul de greu de zis, dar probabil vom vedea destul de curând, având în vedere că actuala *generație messenger* este pe cale să devină adultă. Adoptarea acestui limbaj atât în scris, cât și în limba vorbită, duce la degradarea limbii naționale. Soluția ideală pentru corectarea și prevenirea celor mai multe greșeli de exprimare este, așa cum spune Theodor Hristea „o stăruitoare și bine concepută educație lingvistică, realizabilă, în primul rând, în școală și prin școală” (Pană Dindelegan 2002: 185).

În concluzie, subliniem faptul că ignoranța și comoditatea față de natura limbii (doar e celebră expresia românească „merge și așa”) determină schimbarea deprinderilor de comunicare, ceea ce face ca generațiile tinere să piardă progresiv contactul cu limba corectă. Reacțiile specialiștilor față de această tendință sunt foarte diverse, de la respingerea vehementă la aprecieri admirative. Rămâne de văzut dacă această formă de exprimare mai are nevoie și de o primire entuziastă, pentru că, este evident, nu poate fi interzisă și nici controlată. Noua generație, care comunică mai mult prin MI decât la școală cu profesorii, acasă cu părinții sau cu prietenii, specialistă în acest cod/jargon acaparator, nu pare să mai aibă nevoie de DOOM² sau de gramatici.

Bibliografie

























- DOOM²: Academia Română, Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan”, *Dicționarul ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române*, București, Editura Univers Enciclopedic, 2005.
- Calotă 2001: Ion Calotă, *Mică enciclopedie a românei corecte*, București, Editura Niculescu SRL.

- Crystal 2001: David Crystal, *Language and the internet*, Cambridge, Cambridge University Press.
- Hristea 1984: Theodor Hristea, (coordonator), *Sinteze de limba română*, ediția a III-a revăzută și din nou îmbogățită, București, Editura Albatros.
- Pană Dindelegan 2002: Gabriela Pană Dindelegan (coord.), *Aspecte ale dinamicii limbii române actuale*, București, Editura Universității din București.
- Zafiu 2001: Rodica Zafiu, *Diversitate stilistică în româna actuală*; București, Editura Universității București.

Excessive and Abusive Use of Punctuation and Orthographic Marks within the Internet Communication System













































Due to the latest technological progress the internet communication has come to constitute a very wide means of interacting having as major attributes: low costs, concise phrasing, immediate feed-back in spite of wide distances, etc. The so-called 'net generation' is popularly assumed to be naturally media literate and to be necessarily reinventing conventional linguistic and communicative practices. Netspeak is a development of millennial significance. A new medium of linguistic communication does not arrive very often, in the history of a race, but this form of communication seems to be such a new pattern in the attempt to re-evaluate each and every traditional means of communication between human beings. With this in mind, our paper aims at giving a description of this recently emerged type of communication. In fact, our interest goes here towards one particular aspect that is the excessive and abusive use of punctuation and orthographic marks within the internet communication system. Therefore, the tendency of the contemporary society towards modifying the traditional communicating patterns has to be seen as a realia and to be treated consequently.

Anexa

Imagine	Simbol	Semnificație	Imagine	Simbol	Semnificație
	:)	fericit		:(trist
	:)	a face cu ochiul cuiva		:D	zâmbet mare
	::)	clipiri dese		>:D<	îmbrățișare
	:-/	confuz		:x	îndrăgostit
	>:)	drăcușor		:((plânsset în hohote
	:))	râs		<:-p	petrecere
	8-}	amețit		:o)	clown
	[-(A nu fi de acord		:-\$	sst
	:-&	bolnav		L-)	prost
	8-	confuz		I-)	somnoros
	8->	gânditor		:-t	gata!
	:-h	la revedere		~x(a-și smulge părul din cap

*Utilizări aberante ale semnelor de punctuație și ortografie
în comunicarea pe internet*

	o:-)	înger		:)]	a vorbi la telefon
	=;	a nu asculta		:-c	sună-mă
	:-B	tocilar		=))	râset în hohote
	:	serios		/:)	a ridica din sprâncene
	=p~	pofticios		(:	a căsca
	:-?	neîncrezător		#-o	d'oh
	=D>	aplauze		:-ss	a-și roade unghiile
	@-)	hipnotizat		^:o	mincinos
	:-w	nerăbdător		:-<	plictisit
	:-<	a scoate limba		<:)	cowboy
	x_x	nu vreau să văd		:!!	grăbește-te
	\m/	rock		:-q	ghinion
	:-bd	succes		^#(^	nu am fost eu
	:>	rușinat		:p	pbbbt
	:-*	sărut		:-o	uimit
	=((Inimă rănită		x(a scoate fum pe urechi
	:>	îngust la minte		B-)	șmecher
	:-s	îngrijorat		#:-s	whew!
	:ar!	pirat		>-)	extraterestru
	\$-)	ochi de maimuță		:-"	fluierat
	:-L	frustrat		[-	rugăciune
	b-(învins		:>-	semnul păcii
	[-X	rușine		\:D/	dans
	>:/	hai spune		:))	hi hi
	:-@	bla bla bla		^:)^	nicio problemă
	%-(nu ascult		:-??	nu știu
	:-j	oh...		(*	stea
	o->	Hiro		o=>	Billy
	o/+	April		(%)	yin yang

	=:)	gândac		8-X	schelet
	*-:)	idee		~o)	cafea
	%%-	noroc		@};-	trandafir
	~:>	găină		:()	maimuță
	3:-o	vacă		:@)	porc
	:o3	ochi de câțel		:bz	albină
	[..]	transformator		:)]	rock
	8)	scrie la tastatură		:{	mustăcios
	O:)o	toboșar		C:)	ascult muzica
	^:p^	a scoate limba		(:)	ninja
	;oL	polițist		``:j:j:``	dragoste
	C:D	cool		c:)-~	pistolar
	*:)	fotograf		:/	bătăuș
	^;D>	a țopăi de bucurie		*8B	zăpăcit
	(moon)	a arăta fundul		(bandit)	bandit
	>:	înjurătură		(finger)	înjurătură
	<o	a se lovi cu capul de ceva		^ <	a nu vedea
	>oO<	gândac		:~	fumător
	>OO<	prieteni		^OO^	vikingi
	*8)	obosit		:j	nevinovat
	8p	nebun		*8p	comic
	\:):zzz	a dormi		”8” D	machiaj

Galați, România